

МУРАД МАРКАРОВИЧ АСРАТЯН

Родился в 1935 г. в Ереване. Окончил с золотой медалью среднюю школу им. Х. Абовяна г. Еревана, в 1958 г. с отличием окончил Ереванский политехнический институт им.

К. Маркса, получив специальность архитектора. Поступил на работу в институт “Ереван-проект”, проектировал жилые и административные здания, школы, поселки. С 1964 г. по сей день работает в Институте искусств НАН РА, с 1988 г. - как заведующий отделом архитектуры.

Почти полувековая научно-исследовательская деятельность М. Асратяна протекала по двум основным направлениям: изучение армянской архитектуры и представление миру ее достижений и своеобразия.

М. Асратян в своей научно-исследовательской работе особое внимание уделял изучению раннесредневекового строительного искусства Армении. В 2000 г. в Москве вышла в свет объемная фундаментальная монография М. Асратяна “Раннехристианская армянская архитектура” (на русском и английском языках), где представлена самобытность армянской архитектуры, ее важный вклад в общехристианское строительное искусство.

В центре научных интересов М. Асратяна постоянно находилось изучение архитектуры Арцаха. Обобщением его длительных исследований стала вышедшая в свет в 1992 г. монография “Арцахская школа армянской архитектуры”, которая со своей пространной аннотацией на русском языке помимо научного имеет и важное политическое значение. Внушителен вклад М. Асратяна в деле изучения армянской архитектуры позднего средневековья (XV-XVIII вв.). Он первым широко и разносторонне исследовал и представил армянское строительное искусство данного периода.

М. Асратян – доктор архитектуры РФ, профессор, заслуженный архитектор РА, член-корреспондент НАН РА, лауреат Государственной премии РА, член-корреспондент Международной академии архитектуры.

СПИСОК ИЗДАННЫХ РАБОТ

(2014-2018гг.)

1. Ճարտարապետ Տրդատ Անեցի.- «Հուշարձան» (տարեգիրք), Երևան, 2014, էջ 88-98:
2. Հայկական մշակույթը: Քաղաքաշինություն և Ճարտարապետություն, «Հայոց պատմություն», հատոր II, գիրք Երկրորդ (IX դ. կես –XVII դ. առաջին կես), Երևան, 2014, էջ 482-492:
3. Հայ մշակույթի վերելքը XIX դ. Երկրորդ կեսին և XXդ. սկզբին, Ճարտարապետություն, «Հայոց պատմություն», հատոր III. Նոր ժամանակաշրջան (XVIIդ. Երկրորդ կես – 1918թ.), Երևան, 2015, էջ 213-220:
4. Հայկական ճարտարապետական հուշարձանների ավերումը թուրքերի կողմից.- «Պատմաբանասիրական հանդես», 2015, № 2, էջ 3-12:
5. Խորհրդահայ մշակույթը: Ճարտարապետությունը, «Հայոց պատմություն», հատոր IV, գիրք Երկրորդ: Նորագույն ժամանակաշրջան (1945-1991թթ.), Երևան, 2016, էջ 440-451:
6. Հայաստանի XVII-XVIIIդդ. ճարտարապետության գեղարվեստական արտահայտչականության միջոցները.- «Գեղարվեստի Ակադեմիայի տարեգիրք», 2016, № 4, էջ 40-54:
7. Արտագի Ս. Թաղեի վանքի ճարտարապետությունը և պատկերաքանդակները.- «Արշալույս քրիստոնեության հայոց», Երևան, 2017, էջ 358-372:
8. Ուշ միջնադարի հայկական ճարտարապետության պատկերաքանդակները.- «Գեղարվեստի Ակադեմիայի տարեգիրք», № 5, Երևան, 2017, էջ 8-27:
9. Միջնադարյան Հայաստանի բերդ-եկեղեցիները.- «ՎԷՄ» համահայկական հանդես, Երևան, 2018, № 1, էջ 139-148:
10. Զարգացած միջնադարի հայկական երկիարկ գմբեթավոր եկեղեցիները.- «Հուշարձան» (տարեգիրք), Երևան, 2018, էջ 53-74: